

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 03/2009**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 07.10.2009. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дана свим.

НАСТАВЉЕНО 07.10.2009. ГОДИНЕ

СА ПОЧЕТКОМ У 14:30 САТИ

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је веће у неизмењеном саставу.

Да су присутни:

- Заменик Тужиоца за ратне злочине Кнежевић
- Оптужени Малић са браниоцем адвокатом Драганом Заклан

Колега Милан Заклан је и даље болестан, нажалост, је л' тако?

Одсутан је бранилац адвокат Милан Заклан за кога присутни бранилац адвокат Драгана Заклан исказује да је и даље болестан, још увек је у болници.

Имамо услова да држимо претрес, нема никаквих проблема у том смислу, је л' тако, странке су сагласне па,

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ.

САСЛУШАЊЕ ОПТУЖЕНОГ МАЛИЋ НЕНАДА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Малићу, изађите овамо, станите за овај пулт. Дobar дан. Господине Малићу, прошлог главног претреса смо чули оптужницу, ви сте је добили и у писменом облику има једно два месеца томе, претпостављам да сте у међувремену обавили разговоре одговарајуће са вашим браниоцима, да бисте одговорили на ова питања која ћу вам поставити. Прво питање је да ли сте разумели шта вам се ставља на терет оптужницом?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли признајете да сте извршили кривично дело које вам се њоме ставља на терет и своју кривичну одговорност или не?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Не признајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не признајете.

На питање председника већа позвани оптужени Малић Ненад исказује: «Оптужницу сам разумео, не признајем да сам извршио кривично дело које ми се њоме ставља на терет».

Да ли желите да изнесете своју одбрану, по закону нисте у обавези, можете се бранити ћутањем?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Желим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

А након тога поучен да није у обавези изнети своју одбрану, то јест да се може бранити ћутањем исказује да жели да изнесе своју одбрану.

Господине Малићу, ви сте саслушани у поступку истраге 11.12.2008. године, сећате се тога, је л' тако?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете при тој одбрани коју сте изнели истражном судији?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете при томе. Имате ли томе што додати, да то чиме допуните?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Немам много да нешто додам али додао бих да се неких ствари још присећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

У потпуности остаје при одбрани коју је изнео у поступку истраге а дана 11.12.2008. године.

Господине Малићу изволите, реците све што имате да нам кажете, ја вас нећу прекидати ни на који начин, дакле, почните од самог почетка, због овог већа. Ми имамо то написмено, то што сте ви исказивали истражном судији али поступак је усмен, дакле, нећу вас ни на који начин ометати, изнесите и кажите све што мислите да треба да нам кажете. Дакле, почев од тога где вас је затекао почетак рата у Босни, да ли сте и како били ангажовани, војно, у којим јединицама и шта се дешавало и конкретно везано за овај кривично-правни догађај који је предмет овог претреса и ове оптужнице. Изволите.

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Хтео бих да исправим да нисам био у 5-ом батаљону него у 3-ем батаљону 6. крајишке бригаде, кад сам се пријавио на ратиште. У транскриптима пише да сам у 5-ом батаљону, нисам, у 3-ем батаљону сам цело време био. А, могу да наставим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, само изволите.

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Први пут када сам дошао у ту кафану, где се то десило, за покојног Велића и Грбића, ту сам, што се само сећам особе Пашалић Аменара сам познавао од муслиманске националности. Њега сам познавао је л' он је са мном ишао у школу и он је са мном онда комуницирао и причао, тај Пашалић Аменар. Тад први пут пре 8 дана до 9 дана био је Никшић Младен са мном, који може потврдити, да су они мени и пре тога исто досађивали, малтретирали ме исто за то пребацивање и правили нервозу с тим што ја то уопште нисам ни, нисам реаговао на њихову провокацију и нисам био у стању ни моћан, нисам имао икакве везе са тим пребацивањем, нисам био упућен у то, нисам могао да им помогнем. За ову двојицу сам их познавао, можда сам их видео тај пут у кафани и једног се присећам на пункту да сам га видео једном и кад је пролазио цестом, друго се не сећам никога од ових што су наведени у списима. То је за први пут и за други пут могу да изјавим да ми је жао за покојног Велића и Грбића је л' да ја то нисам урадио они би мене сигурно убили зато што су они већ и претили као што је навео и њихов отац, да би, да је мислио да ме убија, је л' ја њега уопште нисам ни познавао, као што нисам ни њих познавао. Значи, постојало је оружје код њих а за клање и оверу могу се заклети робијом да ја то нисам урадио, сто посто. Само што сам ја то стицајем околности убио и од дотичних сви избегавају, што су они су сродству, да кажу ко је ту још био и ко је имао нож код себе, можда је то неко урадио, ја не знам ко је, не могу рећи да је то урадио неко од присутних или је неко од што их је чувао или је то протумачио вештак друкчије, који није упућен у то, ја не могу рећи ко је то кад не знам, да знам, рекао бих овде, зато што ја то, што сам ја са лица места одмах отишао ту, што ме тај Мршић Момир отерао одатле аутом, одбацио кући. Друго, немам шта да кажем. Жао ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорили сте нешто, у поступку истраге, о томе да сте ви током тог дана пили.

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте данас о том причали па вас ето само подсећам на то.

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Пошто сам носио лекове, у мене је бака имала срчану астму, онда сам ја њој одбацио лекове у Томину па сам се вратио код Никшић Младена, због тога што је у мене жена Хрватица, а тај се месец ишло на хрватско ратиште и онда ја нисам хтео да, због њезиних родитеља, да ту туру идем на ратиште, знате. Е зато сам ја дошао тај први пут код Никшић Младена, што је он био на ратишту, да ми каже где се иде друга тура. Нисам био упућен. И онда га нисам нашао па сам дошао у ту кафану је л' је то једина кафана била на подручју у Мајдану, Старом која је радила и ту си добијао информације, кога је шта интересовало да би сазнао. А кад сам дошао онда сам наставио. Код ујака сам пио ракију а вамо сам пио пиво, наставио сам са друштвом да пијем пиво и остао сам до касно у ноћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте саслушавани и пред Војним судом у Бањалуци '92. године?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према овоме што ми овде имамо дало би се закључити неколико дана након овог догађаја, да ли се тога сећате?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Сећам се кад су ме привели да сам у некој свлационици био, где је тушаона била, било је јако хладно. Ујутру ме војна полиција одбацила у Бањалуку, у мали логор. У малом логору сам био у ћелији са Хрватима, Муслиманима и Србима заједно, где смо сви исто малтретирани, поступало се исто као и према све једноме Србину, грејање није било, нисам смео овако да причам, онда сам замолио једнога командира да ми нађе адвоката, каже: «ја ти не могу», реко: « дај ми жетон да зовем некога или нешто», нисам имао динара уза себе. Онда ми је он показао прстом кога би ја да зовем неког адвоката и нашао сам адвоката и адвокат ме одвео код судије војнога, онако промрзлог, колко сам био 20 дана без грејања, без ишта, да су ме питали, ја сам то одговарао зато што, већ како сам се мало присећао, је Циго звани, тај газда кафане, што ми је рекао. «Ја ћу од тебе направити хероја», ја нисам знао у то време шта је то је л' нисам, то ми је, био сам на ратишту, ниједно нисам имао убиство да сам гледао човека, да сам га убио и то, избегавао сам ратиште, то је био први сукоб између њих. Одрастао сам ту, нисам васпитан да мрзим неку другу веру, то могу и други посведочити, заједно смо ишли у школу, тако се десило. Због чега они су сматрали да ја њима могу помоћи, вероватно је неко од њих рекао да ја то могу, зато су били нервозни. Ја да сам знао да покојни Велић и Грбић имају нешто против мене и то да су пре говорили ја не бих ни излазио, да сам био трезан, нормално да то не бих урадио, не бих изашао уопште за њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте нам, ево данас, нисте нам, у ствари, рекли оно најбитније, а то је како се то одиграло? Ви рекосте само да нисте ви њих, они би вас, е сад, шта то значи, како је то било?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Кад смо ми били у кафани други пут, е онда су они били на левој страни, ми смо пили на десној страни и ови мени кажу: «опет они зову», док ми причамо не чује се ништа, нормално, ја сам рекао ја нећу, као што сам рекао и први пут, да им помогнем, нисам у стању, каже: «само да их сместиш у аутобус пошто они знају за твога зета, тога од маћехе, Раљић Војислава, да он вози њих преко линије». Ја кажем, како ја сад, треба потврда и то, и опет они мени

добацивају, малтретирају, оно досађивају, нормално, ја кажем нећу, одмакните се од мене, тако и кад сам ја већ био много пијан, колико је то сати било и време, онда је у јакни пришао, је ли то Велић или Грбић, тај што је имао плаву јакну на себи, то се сећам, и мене повукао за рукав да ми он, вани да изађемо замолио да ми објасни. Ја онако затетурао сам за њим, изађем и када сам изашао, сећам се, мало нека ограда била на десну страну, и он је мене звао унутра, ја кажем, стани овде, каже ја ћу ти каже објаснити вамо све да се договоримо. Е онда сам, кад сам мало изашао, ја сам се мало од онога ваздуха прибрао да је он мени већ претио, да ми је говорио и тај Миле и Мршић шта је он пре радио за шанком, да је вадио нож и да је лизао нож, ето нормално да не бих са њим изашао да сам био трезан. И кад је отишао од мене пар корака, онда се окренуо, ја сам се препао, видео сам у његовој руци је л' је нож или пиштољ, ја не знам, ја сам успио заврнути своју јакну и испуцао сам у њега два метка, дочим је он још, господине судија, стајао, ја сам се препао је л' он док је стајао, он је ишао према мени, ја сам онако стајући цурикнуо се један метар, два, као да нека зид, капија била иза мене. Утоме је, сад је л' Грбић, ја не знам, тај други мршави, црни, он је заурлао и кренуо према мени, ја већ нисам имао нигде да се повучем, извадио сам пиштољ, испалио један метак према њему. Где сам га погодио, шта, не знам, само знам, после тога да ме, да сам видео гужву испред кафане и да ме је Мршић Момир одвезао кући и после тога сам, после тога ме је жена, превила ми руку и дошла војна полиција и одвезла ме у полицију. И онда се наставило даље, ту сам преноћио са Хрватима, у тој тушаони, са Божом и Буха Милом и он мене, ја њима, знам их овако, не знам им имена свима. Тај Буха Мило, он је још жив, кад сам ја био ту притворен, на тим плочицама и тако и онда је око 10 сати, 9 ујутро ме Зумба, Цумба, командир полиције, одбацио у Бањалуку, у мали логор. Ту сам, колко сам био, месец дана, не знам ни ја, дао изјаву и њима сам обећао да ћу после изјаве отићи одмах на ратиште, ту изјаву нисам ни ја прочитао, нисам ја слушао шта они мени говоре, ништа, ја са отишао за Грмушу, Грабеж, не знам где сам отишао, био сам два месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ја вас добро пратим и схватам да сте ви у Бањалуци саслушани након неких 20 до месец дана после овог догађаја?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Да. Мене је војни судија испитивао нешто, ја не знам право шта и реко хоће те ли ви мене пустити, каже да и слажете ли се ви са овим. Ја сам рекао слажем се, нисам ја то прочитао ништа. Кад сам изашао каже од тога неће бити ништа, ја сам тај папир бацио и ништа ја нисам ни читао ни шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте саслушавани од стране тог судије или је то већ било готово у смислу слажеш се с овим?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Он је мене питао пар ствари, каже јесте ли ви пуцали у тога и тога. Јесам у самоодбрани и у Велића и у Грбића. Као што сам рекао у овога сам пуцао два пута, у овога сам пуцао једном, а ножа и насилног ништа није било, то се увијек заклињем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли од нас добили тај записник?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га прочитали?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели шта тамо пише?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Сад се не могу сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као ваша изјава, шта све пише у том записнику, као ваша изјава? Шта сте ви наводно том приликом рекли истражном судији Војног суда у Бањалуци?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Не могу се ја сад сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не одговара ономе што сад кажете. Нешто је потпуно друго тамо уписано, знате?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Нисам ја био ни свестан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не, не, него, пазите ја вас питам ово. Добили сте од нас то, прочитали сте, па вас питам јесте ли видели шта тамо пише? Нешто сасвим друго. То нема везе с оним што ви причате да вам је судија рекао тада тамо и што сте ви њему рекли, је л'?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Судија је мени рекао «После ове изјаве идеш на ратиште, је л' се слажеш са тим», ја сам се сложио и изашао вани и одмах са игралишта, као да сад гледам, отишли смо на Грабеш онако у аутобусима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате ли још нешто да кажете? У оптужници се вама ставља на терет да сте још једног оштећеног довели тамо на лице места у то двориште, тукли?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: То нема благе везе. Нити сам ја њега познавао, ту сам ја ишао у школу, нисам ја знао, никад га нисам видео нити бих га сад препознао. Кад сам прочитао транскрипте тек онда сам видео да је он цели дан пио са њима у кафани и то је навео и не знам који је од Велића или Грбића отац, да је Аменар покојни, који је пуцао на војску и то, значи убијен је од стране војске што је давао отпор, значи после тога. Ја уопште њега нисам ни познавао. Како ћу ја у пијаном стању да ја идем преко цесте и да ја њега изводим из куће и баш њега извадим од свију из куће. То није нормално. То лаже, то гарантујем. А то могу посведочити други који су били да је он са њима пио и то, у кафани. Гарант нисам прешао ни преко цесте ни то. Откуд сам ја њега познавао да ја узмем, ако је било у кући пет људи, десет људи, да ја њега ухватим и он трезан а ја пијан, да ја њега изведем из куће. То није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. По закону вас прво пита тужилац. Да ли имате питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам, да. Ја сам пратио изношење одбране од стране оптуженог Малића па сам нешто и записивао везано за то што је он говорио. Па је он данас рекао, између осталог, ако сам ја добро записао, да је приликом тог што се дешавало у дворишту тога локала то прво лице извадило нешто да ли нож или пиштољ и да је, како он каже, «ишао према мени». И шта се онда после тога дешавало?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Он је стајао господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је питање?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Ја се извињавам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта се дешавало после тога, каже «ишао је према мени» и шта се онда десило?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је пуцао два пута у њега.

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Онда сам се ја цурукнуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је пуцао два пута у њега.

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Ограда, као зид да је било и ограда и ја сам њега гледао тако, он није, он је остао на ногама, ја сам се тога препао и у томе, није можда прошло ни минут један, је тај други изашао из кафане и насрнуо на мене, не знам Грбић, како се презива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај и даље стоји иако?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: На месту је тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стоји?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Стоји на месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иако сте два пута у њега пуцали?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Да, он је остао да стоји.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је дошло до тог пуцања, он је рекао где му је био пиштољ, да ли је било неког, да ли је био пиштољ са метком у цеви или га је он репетирао и како је дошло до тог пуцања?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Ја се не сећам је л' је метак у мене био у цеви или сам ја репетирао, ја се тога не могу сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где вам је био пиштољ, то вас пита заменик?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: За појасом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За појасом. Који пиштољ је у питању?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: «Тетејац».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из које даљине, ако може да се сети, је био испаљен?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Он је од мене кад је отишао био око 2-3 метра, није био, ни кад сам испуцао у њега онда је он према мени тако ишао, онда сам се ја цурукнуо, не знам шта да радим, онда је њему испао предмет из руке, ја сам стао, збуњен тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли може да се сети које то доба дана било када је он дошао у тај локал?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Молим вас хоћете ми поновити?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита вас тужилац које је доба дана било кад сте дошли у ту кафану?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: 11, 10, ја не знам. Можда зна боље Младен Пиваш време јер он ме дотерао из Томине у ту кафану, пошто сам ја њега замолио, онда је било скупо гориво, 8, 9 марака, да ме одбаци код Никшић Младена за информацију да знам где ћу на ратиште, он зна боље, он је био трезан пошто је попио пиће једно са мном и вратио се кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 10, 11, добро?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У том локалу колико је људи било тих, за тим, та друга група људи о којој он говори, значи, било је друштво у коме се он налази и била је једна група људи, колико сам схватио, међу којима су били и та двојица Муслимана. Колико је тамо било у том друштву људи, да ли се сећа?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Колико је било Муслимана?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да.

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Па једно 5, 6.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 5, 6? Колико њих од њега тражи услугу превоза «на слободну територију»?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Нон-стоп је Велић, у плавој јакни, инсистирао на мене да му ја помогнем око тога, а пре тога је Аменар Пашалић, мој школски, први пут кад сам ја био пре 8 дана до 10, школски мој тај, рекао могу вам нешто да поклоним. Рекох, шта да ми поклониш. Пошто је он видео први пут да се ту заоштравало. Онда ми је поклонио штап за пецање. Близу је од поште његова кућа, колико се ја сећам, и онда сам, кад сам дошао кући, нашао његову жену и он и одмах смо се вратили у кафану и наставили пити. Тако сам ја знао преко Аменара њих.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мене занима само тај пут?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај дан то вас пита? Пита вас колико њих је овај дан од вас тражило ту услугу да им омогућите прелаз на муслиманску територију?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Њих двојица – Велић и Грбић, а Велић је највише, тај у плавој јакни је Велић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, њих двојица? То вас пита заменик.

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И како се завршило то везано за тај њихов захтев да им ви помогнете, шта се дешава тад, је л' ви то прихватате, одбијате?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Одбијам, нормално да одбијам, пошто ја нисам био у могућности да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, немојте понављати, то сте рекли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било том приликом неког вербалног сукоба између вас?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Само сам ја рекао да ме они не интересују и да им нећу да помогнем, инсистирао сам на томе, да не буде досадан. Тукли се нисмо. Зато је Аменар и изашао са мном, први пут кад смо били, пошто су они јако онда били дрчни, први пут кад сам ја долазио у кафану са Никшић Младеном, онда је он био повереник у томе селу, не знам ни ја и поштар је био, он свима зна имена, ја не знам, ја сам ту само ишао први и други разред у школу, знам их из виђења овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када је и шта је рекао да је то након месец дана било то саслушање код истражног судије Војног суда у Бањалуци?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао, 20 дана до месец дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је том приликом био присутан неки адвокат, бранилац?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је и то.

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да су заједно отишли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате да је на том записнику констатовано да је то испитивање било не месец дана након овог догађаја него 24.12., то је три дана након догађаја?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: То није истина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте ви том приликом нешто потписивали?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Оно што су ми дали и кад су рекли да ћу изаћи ја сам потписао јер сам сматрао да сам слободан да идем на ратиште као што су ми они рекли и ја сам потписао и то нисам ни прочитао и отишао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је тај адвокат, ваш бранилац био кога је поставио суд или је био неко кога сте ангажовали ви или неко од чланова ваше породице?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Он је радио ту као и овде што је, како се каже, ја сам тражио од адвоката да што пре изађем из притвора, пошто је било неподношљиво хладно, није било грејање и зима је била велика и онда сам ја посматрао коме би се ја обратио од чувара, тражио сам да идем у WC пошто је ту и канта била, малу и велику нужду сам вршио, онда је он мене пустио, каже имаш два минута. Ја га замолим да он мени прстом покаже само кога да ја узмем да мене брани да изађем. Каже, ја ти не смем ништа помоћи и онда сам ја погледао у ту таблу и упишем име и презиме и адвоката сам звао да ме извади из притвора.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте данас говорили о томе како је дошло до давања тог исказа том приликом истражном судији Војног суда, под којим околностима и практично да ништа од тога што је ту наведено није тачно, али ја ипак налазим за сходно да вам се предочи садржина тог записника па да се ви изјасните везано за то. Дакле, у том записнику од 24.12. датом истражном судији Војног суда у Бањалуци од почетка говори се најпре да вама прилазе два лица, два Муслимана у том кафићу и питају вас за превоз у Хрватску, док приликом другог исказа, односно изношења одбране у истрази пред овим судом 11. децембра 2008. године, ви говорите о томе да је вама пришао тај плави, повукао вас за рукав и позвао вас?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Он је инсистирао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У овом првом исказу говорите о томе да сте ви зовнули тог наводног плавог Муслимана ван, он је пристао и ви сте га извели, а други пут говорите да је он вас позвао, да је он вас повео дубље у двориште, заврнуо јакну, повукао?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Он је мене из кафане извео и онда је он мене повукао за рукав, тако сам ја рекао, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли данас, него оно што заменик тражи да вам предочимо јесте управо ово што је рекао да сте ви наводно истражном судији Војног суда у Бањалуци тада приликом тог саслушања у присуству тог браниоца рекли друкчије, потпуно обрнуто, да сте ви извели једног напоље, одвели га тамо, пуцали у њега, потом се вратили код другог. Ево сад се ја настављам иако то заменик није предочио али то је следеће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је само почетак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је следеће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: «Ја сам зовнуо плавог Муслимана ван, он је изашао, извео сам га, рекао сам му да стане уза зид, извадио сам пиштољ, репетирао, рекао му ово је за мога стрица покојног и са раздаљине од 1,5 до 2 метра пуцао му један метак у груди». Овде код истражног судије овог суда говори о томе да му је испалио два метка и да је било потпуно супротно, да је тај Муслиман њега позвао и повео дубље у двориште, заврнуо јакну, пошао руком за појас, «ја сам се препао и онда у њега испалио два хица». То је у односу на тог првог. Шта је тачно?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Истина је да је он мене извео и да сам ја пуцао у њега два пута кад се он окренуо и тргнуо се нагло, два пута, према мени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Онда ћемо предочити записник о увиђају који се такође налази у списима. У записнику о увиђају у односу на то лице постоји само једна рана од метка а друга рана није настала из ватреног оружја него убодна је рана, значи нису два метка у њега него један. Како сад тај материјални, да кажем, доказ који је после обрађен вештачењем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Описује се на други начин та рана.

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Ја гарантујем животом, робијом да ножа нисам имао ни код себе ни никад га нисам носио нити сам за њим ишао са ножем и то, само сам пиштољ имао код себе. То, робијом се кунем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Такође се у том записнику наводи, а после се и у вештачењу говори о томе, да је тај метак који је испаљен испаљен из, да кажем, непосредне близине, постоји и траг, барутни прстен околу, а он говори данас, ви говорите данас о томе да је то са раздаљине од 1,5 до 2 метра. Како то објашњавате?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Нисам разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте разумели?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заменик тужиоца каже ово да се у овом записнику о увиђају који је обављен тамо на лицу места од стране надлежног суда и судије говори о томе да је на телу оштећеног који је погођен метком, о чему и ви говорите, да су нађени у пределу ране од метка, да су нађени трагови, одређени трагови и на основу којих се утврђује да је пуцано из непосредне близине, а ви кажете да сте били удаљени 1,5-2 метра, тако па пита вас да то коментаришете?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Није био прислон никакав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било никакве близине, тог типа није било?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Није било да сам прислонио ја пиштољ и да сам ја, то није било, то гарант није било, да сам ја њега присиљавао или нешто да пуцам у њега, то није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да је било, да сте прислонили пиштољ?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У том исказу код истражног судије код Војног суда и у односу на ово друго лице које је касније подлегло повредама, убијено на лицу места, у односу на њега он каже да се вратио назад у кафану и позвао тог другог Муслимана да изађе напоље, он је пошао за њим, рекао му да стане поред колеге, као да га зове колега, то је био разлог да он изађе, па он пристане, позвао га да стане поред колеге, извадио пиштољ, цев му прислонио и испалио један хитац и овај је пао. Док други пут говори нешто другачије, код истражног судије овог суда, да је тај излетео из правца кафане и да се он препао и испалио метак у њега. Како сад објашњава?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као што сте уосталом и данас рекли?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Као што сам рекао, у стању нисам могао да ходам а да се враћам у кафану по једнога и да мене друга лица муслиманске националности чекају да ја испалујем метак по метак у њих, то није истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је истина?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Истина је да је овај за Велићем излетео вани на мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово што сте дакле данас рекли? Добро. Како објашњавате да је тада код Војног истражног судије констатовано овако како је констатовано, потпуно друкчије, значи нема приче о некој нужној одбрани, нема приче о нападу на вас па се ви браните, нема ништа од тога, према тој причи.

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Ја не знам да сам ја то тако рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него је констатовано овако као ваша изјава да сте управо како вам је предочио заменик па је наше питање како ви то коментаришете, како ви то објашњавате да је та неистина, јер ви кажете да то није истина, да је то тако констатовано?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Једино коментаришем због тога што је Циги пасало да то буде све тако, што је он дао након годину дана изјаву, зато што је ту муслиманско живље још увек живело у Старом Мајдану и он је живео од њих у кафани. Он ако да други исказ, значи нико му неће ући, тако се онда радило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад не разумем. Шта је ту Циги пасало овако ако је саслушан човек после годину дана у односу на вас?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Да сам ја извео човека, али нисам извео ниједног, он не зна, ја сам изашао са првим кад је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не. Господине Малићу, ви сте саслушани, ево према овоме 24. децембра '92. године, а тачно је да је Циги или, претпостављам да се слажемо да је то овај Мршић Момир, је л' тако, он је саслушан тек око годину дана након тога. Е, сад ми остаје нејасно шта је то њему пасало да ви, односно да буде констатовано као ваша изјава нешто што смо вам ево предочили, а он ће бити саслушан тек после годину дана? Каквог он има утицаја на вашу изјаву или на констатовање ваше изјаве у погрешном смеру?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Он је мене једино, једино што ме је онда наговарао ти ћеш бити херој, ја ћу те направити херојем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад вас је наговарао?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Кад ме возио кући, у ауту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те вечери, ти ћеш бити херој?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Ја ћу од тебе направити хероја. Ја нисам знао који је његов циљ, како он мене да направи херојем, као што нисам знао ни да сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет не знам какве то има везе с овом вашом изјавом у Бањалуци код војног истражног судије?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Ја не знам ни да сам то рекао тако у Бањалуци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не добро ви кажете да то нисте рекли, али ми остаје нејасно, ми тражимо од вас неко објашњење, да ли ви уопште имате објашњење, што би тамо неки војни истражни судија констатовао тако како је констатовао, нешто потпуно лажно, нешто што нема везе са истином и стварношћу ако то није ваша изјава и ако се није тако одиграло?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Можда је нека грешка или нешто, ја не знам да сам ја то тако рекао, ја се тога не могу сетити, не могу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пред истражним судијом он нешто говори о постојању трећег лица у кафани по кога се наводно вратио и рекао му да иде кући да му не би ко шта нажао учинио у локалу, да би пред истражним судијом овог суда, у поступку истраге, негирао уопште постојање тог трећег лица па да да објашњење у вези с тим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли разумели ово што заменик тужиоца тражи да вам предочимо да сте тада том приликом, дакле у Бањалуци, говоримо о том исказу у Бањалуци, да сте рекли и то да сте се вратили назад у кафану након што сте лишили живота ову двојицу, да сте се вратили назад у кафану, да сте тамо затекли једног Муслимана и да сте га позвали да изађе вани и рекли му да иде кући да му се нешто не би десило?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Нисам, не знам, нисам ја уопште улазио у кафану. Кад сам изашао за овим ја нисам улазио у кафану више никако. Ја сам остао у дворишту и само знам да ме Цига зграбио за руке и убацио ме у ауто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како објашњавате да је и то констатовано тако како је констатовано?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Не знам како су, ко је рекао, ја тако нисам рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Постоји међутим нешто у тим његовим исказима и пред истражним судијом Војног суда и пред истражним судијом овог суда што је казао и тада и сад и онда, значи што је исто? Значи, он ни у Бањалуци, ни у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То питање?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па је питање како сад постоји нешто што је речено и тада и сада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ипак је то за неку другу прилику.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Данас је рекао у својој одбрани, ако сам ја добро записао, а мислим да јесам, уосталом постоји и аудио запис, каже: «Постојало је оружје код њих, да ја нисам њих, они би мене, хели су и раније». То постојање оружја први пут данас спомиње, до сада никада није спомињао ни у једном од ова претходна два исказа, постојање оружја, први пут не говори о томе уопште, а други пут говори о нечему, нешто што је можда имао, можда није. Сад први пут говори о томе да је постојало код њих оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тачно. Ви сте данас рекли да сте «Видео сам у његовој руци или нож или пиштољ», то сте данас први пут рекли. Ни пред истражним судијом Војног суда, ни у истрази прије скоро годину дана у овом суду, ви нисте говорили да сте видели неко оружје код овога него сте говорили о томе да је он кренуо руком у јакну, па се ви уплашили, па сте знали ону причу од раније и њихове претње од раније и онда услед тога сте потегли своје оружје да предухитрите и онда кад је он пао, дакле, пао, данас говорите о томе да је он стајао док је овај изашао?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Стајао је, стајао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него кажете кад је он пао онда му је нешто испало из руке, ево то сте рекли.

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Не, њему је испало из руке док је он још стајао, он је остао стајајући, то је мене највише и збунило, ја сам се касније тога сетио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније сте се дакле овога сетили?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Касније сам се сетио. Он је остао још на ногама цело време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имао је нешто у руци?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Имао је у руци, онда је њему испало из руке, ја нисам могао право, мрак је, као мало да је дозрело јер светло, не знам ни ја од чега, а сто посто је имао оружје чим је његов, чији је ћаћа претио да је мене хтео убити и он је у кафани говорио да хоће мене да убије. Ја нисам знао за то, не бих ни изашао за њим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја не знам да ли је познато оптуженоме, да ли је упознат са садржином записника о увиђају, да ли је то прочитао за ово време док се налазио и налази у притвору? Тамо се не спомиње било какво оружје или оруђе да је нађено на лицу места, значи нити какав пиштољ, нити какав нож, оно што је нађено то је констатовано, то су те чауре пиштољске и ништа друго и те ране које су констатоване такве какве јесу.

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Након два-три сата је дошла полиција и увиђај ту, могао је урадити ко год шта је хтео, значи сви што су били у кафани они су сви отишли, побегли својим кућама, ко је ту био у дворишту, није нико, могао је урадити ко год је шта хтео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац?

АДВ. ДРАГАНА ЗАКЛАН: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате питања. Ко вам је, када и како досађивао, ви рекосте досађивао вам?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Да, тај плави у јакни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај плави у јакни тада тај дан?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Он ми је и први пут највише досађивао и други пут кад сам дошао у кафану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут је то оно прије 8 до 10 дана, а други пут је ово овај дан, је л' тако?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Исто, али је први пут он више него овај црни, обадвојица су али више у плавој јакни досађивао и он ми одмах предложио да изађемо ван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај дан кад сте ви у тој кафани, јесте ли били у цивилу или униформи?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: У цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У цивилу сте били? Схватио да нисте хтели да идете на смену, ви сте и даље припадник те, како исправисте се III крајишка не VI крајишке?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: III батаљон, то је VI све, али је III батаљон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али шта сте онда ако сте ту код куће, шта сте у некој резерви или шта је то?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Не, онда сам ја кући остао, јер крио сам се јер војна полиција покупи нас који неће да иду на ратиште и ја сам се онда сакрио и тако једино је Никшић Младен, пошто ми је он рођак да њега упитам где идемо да ја знам јер нисам хтео да сазна жена ни женина родбина где ја идем, то је једина

поента мог неодласка, што сам ја ту дошао, ја ту не би дошао ни на Милин бирт ни у Стари Мајдан, него нисам знао где ћу га наћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми ко је тада у друштву са вама све био у овој кафани? Око 10, 11 сте дошли заједно са овим рођаком, схватио сам, овај је нешто попио неко пиће и отишао?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Дошао сам са Младеном Пивашем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је и он је попио једно пиће и отишао?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: И отишао кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким ви остајете ту у кафани у друштву, именом, презименом дакле у том смислу?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Остајем са тај Мршић Момир газда кафане, Дошеновић Горан, са њим, Инђић Миле, Инђић Душан, Плавшић Миле, Милојица Станко, Ступар Мирко, којих се ја сећам, било их је и више али ја не знам њихова имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли рекли Инђић Душана?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Душан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, Душан, добро Миле сте рекли. Ко су они, јесу ли они неки војници, јесу ли они били војно ангажовани?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Они су исто били војно ангажовани као и Мршић Момир, он је био одређен да у тој кафани ради, доприносио је VI крајишкој, вероватно од те зараде из кафане, један део новца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови остали?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Исто су били сви у VI крајишкој бригади у војсци. Нису сви из моје јединице, нису све из исте јединице моје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер ви сте у истрази рекли да су у кафани били моји саборци из јединице?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Из јединице, из III батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је држао тада Сански Мост и ово место у војном смислу?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Сански Мост? Срби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Срби?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Само што је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је била прва линија борби?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Грабеж, Грмуша, остало је горе још Врпоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то далеко од овог места?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: То је, значи овамо 9, око 20 км.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око 20 км до првих борбених линија?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Да, тако да се увек пуцало и оно између себе ми смо се прибојавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко од ових људи које ви набројасте као саборци из јединице Инђић и ови, па Ступар, па, да ли су они били у униформи, да ли су они били наоружани, ако се сећате?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Ја не знам је л' само био у униформи Миле Инђић, а ово друго све је било у цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' био наоружан?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови други да ли су били?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Не сећам се, једино се сећам тога ножа кад сам пришао до шанка што је држао тај Горан што ме је посекао у кафани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, кад вас је то посекао?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Ја сам стајао овако, огледало је једно десно и ту сам причао са Милом и са Ступар Мирком и кад сам се ја окренуо он се нешто причало о ножу, ја кажем ајде склони то шта показујеш тај нож и кад сам ја руком овако онда је он мене препарао преко тога и онда је Мршић Момир мени зграбио руку и превио ми руку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се то дешава? Пре овог догађаја?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Пре догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре овог догађаја?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Пре догађаја он мене са ножем посеца. Ја не знам сад чији је то нож био, један је био црн, један плав, ја њих знам овако, лик њихов. Овај Никшић Младен, он зна свима имена, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У поступку истраге сте рекли да вам ништа не значи име Хадалић Ђенко, Ђевад, Џемал?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Не, никад ја за њега нисам пре чуо док нисам прочитао транскрипте и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ту се помиње и неко кумство? Читали сте овај предмет и изјаве, исказе сведока и пред Кантоналним судом у Бихаћу, све смо вам то дали?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Ја њега нисам познавао. Не знам за њега ништа нити знам како изгледа нити то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте да у спису предмета има, дакле, записник о увиђају који говори о томе, састављен од стране истражног судије Основног суда у Санском Мосту који говори о томе да је 21.12. обављен увиђај ту и ту и онда се описује шта је затечено, шта је нађено, па сте видели потврде о смрти оштећених које говоре такође о томе да је смрт наступила, 21.12. је датум смрти, па записник о вашем саслушању пред војним судијом 24.12. у Бањалуци, а ви говорите о томе да сте саслушани након 20 дана до месец дана?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: 21 дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте први пут саслушани тад?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Да је најраније био да сам саслушан, пре нисам гарантујем, цело време сам, био неки капетан, био неки Муслиман, у ћелији у малом логору, гарант то има где смо били, један је био за војни магацин, не могу ја знати имена, били су неки црни што су пуцали на коридору. Како ћу ја њима знати имена кад смо ми сви ту измешани и значи пре 20 дана никако нисам могао пре дати изјаву, нема шансе. Долази мени у посету и долази тетка ми од, и долазила је и жена и не знам неко од деце ми дошао да види како сам, нако сам цело време био у завоју и у истом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми још ово у поступку истраге сте о томе говорили да сте пуно пили иначе тих година?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, не тих дана и не тог дана него тих година ако добро схватам?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Ја сам пио господине судија, разочарао сам се у све, одмалена сам се мучио, одхранила ме маћеха, ћаћа се и матер растали кад сам имао 4,5 године, онда моја маћеха ме прогонила тако да сам бежао својој баби у Томину и тежак сам живот имао. Касније сам се оженио где сам мало радио, ишао сам у Немачку, на црно сам радио, нешто сам зарадио, купили смо стан и лепо живели и у нас је било председавајуће у Загребу, зато сам ја из Немачке и дошао за пасош да ми продуже јер истекао ми је пасош и онда сам једва извукао главу живу из Загреба, дошао сам у Сански Мост, нисам ни знао шта су странке, онда кад су се основале странке и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи то да сте тада пуно пили, је л' то значи да сте пили свакодневно?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Свакодневно сам пио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико? Јесте ли се опијали свакодневно или?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Јесам, да нисам знао где сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сваки дан?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Кад се отрезним, дођем к себи, два-три дана опет тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај дан кад сте почели да пијете?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Пио сам и претходни дан и онда сам код њих сам, код ујака и бабе, сам попио можда једно, не знам можда пола литре, 5, 6 ракија, не знам ни ја колико је то, колико сам попио тачно ракија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изјутра?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Одмах ујутру и онда сам молио тога брата Младена Пиваша да ме одбаци код Младена Никшића пошто сам ја њима објаснио због чега ме вози, да то нико не зна, нисам га нашао кући и у кафани сам онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро. Дошли сте у ову кафану, шта сте ту пили и колико сте пили, ето?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: У кафани пиво смо почели пити пошто сам, Миле ми је био претпостављени командир, онда сам ја зовнуо гајбу пива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Миле, који Миле?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Инђић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Инђић овај? Он вам је био претпостављени командир?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, командир?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: У јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јединице? Вод, шта је то вод, чета, шта?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Па вод је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Вод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вод? Он је био командир вода?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: И тако, кад сам ја зовнуо пиће, онда зову сви пиће, ви не знате ко више зове, онај пун је сто, шанк пића, колико сам ја попио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По неким вашим проценама колико сте попили?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Ја мислим преко гајбе пиве да сам ја попио, а сада, могао сам попити зато што сам свакодневно пио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се ово дешава по вама, кад се ово одиграва?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Убиство?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: За покојне?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Па, већ је био мрак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватио сам да је мрак, да је ноћ?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Да, мрак је већ био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад би то, добро то је?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Па око једно 5, 6 сати, тако 6, 7, не знам, 5, 6 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И за то време од 10, 11 изјутра ви сте попили гајбу пива?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' су то велика пива, велике боце?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Од пола литре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од пола литре? А пре тога рекосте 5, 6 ракија?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве ракије?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Шљивовице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шљивовице, љуте, јаке?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Па онако, то је нормална ракија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које количине су то, чашице те колике су?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: То је 0,5, 0,3, не знам и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 0,5?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Зависи, не могу се ја сад сетити из које сам чаше пио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро. Кад се ово дешава јесте ли били пијани?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Јесам добро, скроз, скроз. За убиство и то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Јашта сам. Па једва ме он, кад ме је повукао, једва сам изашао за њим, нисам могао више да ходам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу вам сад детаљније предочити, у обавези сам да то учиним, ја ћу вам сада детаљније предочити ваш исказ у поступку истраге пред војним истражним судијом ради коментарисања. Онако смо сад са замеником тужиоца онако начелно говорили, јер то ваше казивање, наводно тада, садржи пуно детаља. Дакле, констатовано је да ви том приликом казујете овако: «Питао сам их кад су нам се ови обратили», у смислу да им помогнете, да их пребаците «питао сам их да ли они знају куда иду и да ли ће чим пређу границу бити мобилисани, односно да ће морати да се боре на страни непријатеља српског народа. Они су ми рекли да знају, да иду тамо и да би када пређу узели наоружање и пуцали у онога у кога пуцају остатак њиховог народа. Након тога ја сам им рекао да иду у пизду материну, а то је исто мени вратио један од њих и то онај плави чије име не знам и кад сам упитао другог Муслимана који је био с њим у друштву да ли овај то мени стварно мисли озбиљно, овај је рекао да је тако. После тога ја сам тог плавог човека зовнуо да изађе са мном ван кафане, он је пристао на

то и ја сам га извео из кафане. Док смо ишли ми нисмо ниједан другоме ништа говорили. Ја сам извадио пиштољ који ми је стајао иза појаса али сам претходно рекао том младићу да стане уза зид и да му је то за мог стрица покојног».

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Нисам ја рекао за стрица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Репетирао сам пиштољ и са удаљености од око 1,5 до 2 метра испалио један метак у пределу груди. Након тога ушао сам у кафану и позвао сам тог другог човека да изађе вани, да га зове колега. Он је отишао са мном до места где сам претходно пуцао у младића плаве косе, који је лежао на земљи, рекао сам му да погледа колегу и стане поред њега. Када сам ишао у кафану ја сам стављао пиштољ у футролу и ставио метак у цев и да бих га извадио када сам извукао пиштољ и рекао Муслиману да стане крај колеге, наслонио сам му цијев пиштоља на чело и испалио исто један метак». Ви, видим одмахујете главом, то се не види али ево сад се чује.

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: То није истина да сам ја њему, да ја прислоним пиштољ и да пуцам у њега. Како ћу ја у њега пијан да он стоји да ја њему прислоним пиштољ у чело и он мирно стоји да ја њему прислоним пиштољ, како да прислоним, једва сам стајао на ногама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је ово прича о стрицу покојном?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Мој стриц је јако био добар човек. Ту како сам ја реч изговорио ја не знам да сам ја то рекао нити он, он је са њима био као браћа, живело се, ту сам ја ишао у школу, рођен сам 1,5 км од тога места, како сам ја то рекао, ја не знам да сам ја то рекао, за стрица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли сте ви имали стрица, схватио сам да јесте, да је био јако добар човек? Је ли човек жив или мртав?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Он са тим нема ништа, он је ишао на хрватско ратиште, он је ишао на хрватско ратиште, њега није Муслиман убио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Њега није Муслиман убио да се ја освећујем за стрица, Муслиманима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па дакле погинуо је, имали сте стрица који је погинуо?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Да, на хрватском ратишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: На Славонском Броду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад у односу на овај догађај, пре или после?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Пре, можда 3 месеца, 2-3 месеца, можда је и касније погинуо, не знам ја, не могу се ја сетити, само је погинуо на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како би судија, како објашњавате сад, како би судија који вас тамо саслушава могао да зна за вашег, да ви уопште имате стрица, да вам је стриц покојни или да није покојни, како би то судија могао да зна? Ево и све и да се нешто сад конструише, разумете, да вам се нешто спрема, пакује не знам ни ја што, како би знао ето за стрица покојног?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Мој покојни стриц Малић Драгомир, он је мењао свога сина, што је у Словенији служио војску, и кад је онда било расуло национално, Словенија, и онда је он ишао по 2-3 месеца кроз шуму док је дошао кући, и шта ја знам, и њега је мој стриц, који није служио војску, онда се могло мењати пошто

линија није била велика, да се особе мењају на ратиште да иде, и он је заменио свог сина и онда су њих Хрвати, а не Муслимани ухватили и поклали у кући. Немају ништа ту Муслимани са тим. Да се ја освећујем због стрица, онда би се ја Хрватима осветио а не њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, колегиница ми у ствари каже да нисте одговорили на оно што сам вас питао, а то је како би тај судија који вас је саслушавао, како би он знао уопште за причу о вашем стрицу ако је ви нисте рекли?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Зато што су они знали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је направљен овај записник и ова ваша изјава која је направљена па вама речено само да ви то потпишете, да ћете бити слободни.

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Они су знали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како онда то људи знају за вашег стрица? Како објашњавате ви то, ништа друго?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: И Стара Река је горе. Извините што ја машем руком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него како ви то објашњавате?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Стара Река и Мајден, он је њима свима радио, они су знали ко је мени стриц и ко ми је ђед.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Муслимани. Они су сви знали моју фамилију, али ја њих не знам никога, не знам ни које место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисте разумели. Ја вас питам, ово је ваша изјава коју сте дали истражном судији Војног суда у Бањалуци, дакле под условом да ништа од овога није тачно што сте ви рекли, под условом да је тачно, дакле да је то неко саставио ту изјаву па је дао вама да ви потпишете, како нам рекосте, да бисте били слободни да идете а ви онда то прихватили, ја вас питам како зна тај судија за вашег стрица?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Вероватно сам ја рекао да ми је стриц погинуо на хрватској територији, можда су они то погрешно унели и тако, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Чланови већа?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: У вези ове повреде коју сте имали на руци, реците ми каква је она била у том тренутку кад сте је задобили – дубока, много крварила и на који начин је то у кафани, решен тај проблем с раном?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Он је у кафани са ове стране моје био и нож је држао овако и онда кад сам ја пришао и њему кажем да склони нож, онда је он мене ту посекао јер се и сада види та рана, што је видна и сад ко је од њих мени прихватио руку и тај је.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Је л' то велика повреда била?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Није, мала је повреда и, преко те кости, и онда је мени Мршић, тај шеф кафане, завио руку.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Чиме?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Мени. Завојем

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: А жена ваша чиме вам је завела?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: А жена ми је кући превила то, срећа што ми је дезинфекцију извршила и то јер од хладноће и то сигурно бих имао повреде и нико ме није ни дирао док се нисам вратио из Бањалуке кући поново.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: У Бањалуци то није констатовано да имате ту повреду, да сте дошли с раном неком?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Нико није, то нису ни гледали, завој и то, нити ме је ко упитао за руку, ништа, а цело време је била завијена.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: А какав је нож био? Нож какав је био?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Био је велики нож, онај ребрани, онај розе.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: А атмосфера у кафани каква је била, је л' било свађе неке или су сви углавном седели заједно, пили, гледали своја посла, шалили се, то вече?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Ми смо се овамо шалили, Срби, они су били вамо, њих 5-6 Муслимана. Ко је био од Срба са њима ја не могу се сетити, јер у оно време нису могли тако једноставно да уђу у кафану ако ја њих не зовнем или с неким да приђе у кафану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Муслимани. Значи, они су имали неку подршку или је тај Мршић или је, с киме су дошли унутра ја не знам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Али морао је неко да их доведе, нису могли сами?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Па није било једноставно сад да ја дођем у Загреб и уђем у кафану сам, у оно време. Значи, морао си имати свог човека да дођеш.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Знало се ко је ко, ко је Србин, ко је Муслиман и то?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Је л' било псовања претходно неког, провокације или не?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Једино што су мене малтретирали, досађивали увек у вези тога превоза.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Не. Мислим како је могао да малтретира ако тако није смео сам да дође у кафану а могао тако да вас провоцира, то вас питам?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Па нормално да би они изашли из кафане да нису с неким од Срба дошли ту, да њих нико не сме да дира ни да истера и то. С ким су ту били, ја не знам с киме су, то мене није интересовало онда.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да довршимо ову причу с овим ножем, јер сте у поступку истраге тада код тог војног истражног судије рекли: «Пре одласка кући ја сам пришао за шанк и када сам се окретао руком сам ударио у нож који је држао Плавшић чије име не знам». Из овог што данас рекосте закључило би се да вас је човек намерно посекао?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Није он мене намерно, него он је држао нож и како сам ја онако у пијаном стању руком према њему да он стане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ви сте му рекли да склони нож?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда сад како се повредисте?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Појма немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, он мене онда по руци?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Није он хтео мене уопште да ме посече него сам ја руком њему да склони, нож је оштар, посече ме, није било свађе, није ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Ви кажете да сте тог дана били јако пијани. Да ли сте ви уопште јели нешто тог дана?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Нисам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Ништа нисте јели?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Ја кад сам пио ја нисам могао јести никада.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Необично је да толико детаља сте запамтили ако сте толико баш били пијани, зато ми је мало нејасно?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Ја присећам се увијек, иначе не могу ја, себи забележим ја и нешто, нисам ја могао одмах.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Овај записник који је сачињен од стране истражног судије Војног суда у Бањалуци, ви кажете да нисте прочитали?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Нисам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: А због чега нисте прочитали?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Није ме интересовало. Уопште ме то није интересовало у оно време кад су се те борбе и то кад се дешавало зато што, они су још увек на нас и пуцали, агресори били наши, то мене толико није.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Не, него овај записник о вашем саслушању, јесте ли ме разумели, овај записник о саслушању код истражног судије Војног суда у Бањалуци, кажете да нисте. Ја вас само питам због чега нисте прочитали?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Ја нисам прочитао због тога што сам ја знао онда у оно време и кад ви нешто ви мени говорите и машем главом а не чујем шта ви кажете и због чега нисам прочитао, није ме занимало.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Је л' знате како је констатовано? Констатовано је овако: «Записник не желим читати, јер сам слушао гласно диктирање моје изјаве и потписујем исти без примедби»?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Нисам га чуо ја.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Нисте чули?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Ни чуо га нисам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: А како сте овде записник потписали код истражног судије, овде у Београду, јесте ли потписали записник код истражног судије?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Јесам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Јесте? Јесте ли прочитали?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Јесам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Прочитали сте?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Овде је констатовано да сте чули?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Не, не, нисам прочитао. Не знам ни ја.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Јесте ли слушали гласно диктирање?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Јесам слушао.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Јесте? Па је л' тако било и тамо у Бањалуци да слушате како диктира судија?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Записник, то седео сам можда једно 15 минута и тако, записник, ништа, ја сам седео, иза мене, ја не знам да је био адвокат ту.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Добро, хвала.

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Појма немам, не могу се тога сјетити, не сјећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате још нешто да кажете? Да ли још неко има питања евентуално?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Жао ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте, само једно предочавање, ви сте прочитали тај записник пред истражним судијом Војног суда, обратите пажњу на овај, то се констатује као страна 3 записника па почетак, те саме стране 3.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно у кафани сам поново затекао?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, него каже «Настављен записник о испитивању окривљеног Малић Ненада из 23.12.1992. године», па каже «Након што је поменут и упозорен као на записнику од 23.12.1992. године, изјави: за браниоца ћу узети адвоката из Бањалуке, Томић Милорада», итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он је објаснио, то је његово виђење како је ангажовао?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, нисам питање хтео да кажем, него из тога проистиче да је био један дан раније без браниоца па онда се дешава оно што се дешава са тим браниоцем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је на претходној страни констатовано: «Ненад Малић, звани «Нешо», са подацима као на записнику о саслушању од 23.12.», тако да би се из овога дало закључити да сте у два дана заредом извођени пред истражног судију, прво 23.12., а потом сутрадан?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Тај адвокат није дошао по мене него ме је само одвео командир до суда и ја сам ушао у суд и сео, ја друго не знам ништа, записивало се какво је онда оно стање било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него дало би се из овога закључити да је то било у два наврата, у два дана дакле, данас па сутрадан поново?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Ма није, не, ја сам лежао ту 20 дана, 21 дан најмање у Туњицама у Бањалуци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Браниоче? Немате питања?

Даљих питања оптуженом нема.

Оптужени нема ништа више да изјави.

Господине Малићу, поновићу оне поуке од прошли пут. Дакле, ми ћемо након овога у наредним терминима ући у доказни поступак, пажљиво пратите ток претреса, слушајте шта ко говори, можете давати објашњења, коментаре везано за доказе које ћемо у току претреса изводити. Хвала, можете се вратити на место предвиђено за оптужене.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес СЕ ОДЛАЖЕ за:

26. и 27.10.2009. године, са почетком у 09:30 сати,
судница број 4, зграде овог суда,

што присутни: заменик тужиоца за ратне злочине, оптужени и његов бранилац адв. Драгана Заклан узимају на знање прогласом па им се позиви неће слати, а на који:

- **за 26.10.2009. године позвати као сведоке:**
 1. **Фину Малић,**
 2. **Инђић Мила,**
 3. **Ђуран Недељка и**
 4. **Прошић Љиљану, те**
 5. **вештака др Зорана Станковића**
- **за 27.10.2009. године на главни претрес позвати вештаке:**
 1. **др Ђорђа Алемпијевића и**
 2. **др Ратка Ковачевића.**

Ево знате на овај начин и распоред рада практично у ове дане, које доказе ћемо изводити.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА